

Zer egingo zuen orain
txalopatxoak
itsasoa ustu da-ta?
txalopa txalopatxoak.

Sikatu zaio saetsetako
dirdai lizuna.
Aspaldion egon zan txalopatxoa
beti egon, plaian erorita.
Txori zuriak
pasatzen ziranean
zerua kurbatu gabe
aidean.

Mendi gainetan
gelditu da eguna.
Ibarretan gelditu da
eguna, gizarte au, ibaiak,
bideak. Nora ote doan
eguna. Egun triste bat,
egun denak bezala,
edo neska itsu bat bezala
triste, egun argiz bete
oso tristea plaian erorita
eguzkitan sikatzen.

Plaian erori zan eguna,
gizarte au, neska itsu bat,
maitasuna, geroa,
eta nire zerua.

Itsaso dena sikatu zan
eta nik ez dakit,
txori zuriak
argia kurbatu gabe
doazenean,

zein esperantza daukan
oraindik gure txalopatxoak,
egunak, ibarrak
zure ta nire zeruan.

7. Azurmendi

BIZITZA BEHERA

Uberkak darama

bide jakin bat

uberka behera,

arriak behera,

zelaiak behera.

Zumarraren itzala behera

bide jakin bat eta

beharrezkoa.

Jainkoaren beatzetatik

askatzen doan

fatuaren ari.

Bideren batetik behera.

Ezin konpreniturik

begiratzen genuen

umeak ispiluan bezela.

Doa gure bizitza norabait

ain ximple ta errez

labaintzen xehe

urteak behera...

Axolagabeki

bihotzak behera.

Udazken udaberri behera

otsik egin gabe

edurra kristal ostean bezela.